

نمایشنامه خوانی «کله پوک‌ها»

نمایشنامه «کله پوک‌ها» نوشته نیل سایمون با ترجمه شهرام زرگر و کارگردانی بهار مشیری، روز شنبه ۱۴ شهریورماه در تماشاخانه استاد جوانمرد نمایشنامه‌خوانی می‌شود. علی خوش‌چشم، مریم سلیمانی، احسان جواد، محمود زهره‌وند، هانیه جعفرزاده، علی خوانساری، سعید سمرمدی، الناز ابراهیمی، محمد حبیب‌نژاد و دانیال خوشنود بازیگران این نمایشنامه‌خوانی هستند. در خلاصه داستان «کله پوک‌ها» آمده است: لئون، معلمی جوان، وارد روستایی دورافتاده در اوکراین می‌شود و به تدریس درمی‌یابد ساکنان آن رفتارهای عجیبی دارند. او تلاش می‌کند به آنها کمک کند، اما در این مسیر با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شود که موقعیت‌هایی کمیک ایجاد می‌کنند. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند به سایت تیوال یا گیشه تماشاخانه استاد جوانمرد مراجعه کنند.

صباخبر

«آوای رویش» آغاز شد

مراسم افتتاحیه نخستین جشنواره موسیقی «آوای رویش» با حضور مدیران آموزشگاه‌های موسیقی، هنرمندان و هنرجویان در شهر پردیس برگزار شد. حمید نادری، دبیر جشنواره، در این مراسم با تأکید بر اهمیت برگزاری رویدادهای هنری در شهرستان‌ها، «آوای رویش» را آغاز یک جریان مستمر در حوزه موسیقی و آموزش هنری دانست و ابراز امیدواری کرد این جشنواره در سال‌های آینده در سطح ملی و بین‌المللی برگزار شود. در این مراسم، سعید وجدان پاک، پارسا وفایی‌منش و کوشا شریف به اجرای موسیقی پرداختند و از تندیس جشنواره نیز رونمایی شد. این جشنواره با هدف حمایت از استعدادهای جوان، ایجاد فرصت برای تجربه‌ی صحنه، تقویت ارتباط میان آموزشگاه‌ها و... شکل گرفته است.

مهر

ماجرای اخراج نوید محمدزاده؛ از تئاتر-ارکسترال «آرش»

اختلافی که به بیانیه تبدیل شد!

کنار گذاشته شدن نوید محمدزاده از تئاتر-ارکسترال «آرش» در فاصله کوتاهی پس از موضع‌گیری او درباره فلسطین، با دو روایت متفاوت از سوی گروه سازنده همراه شده است؛ روایتی که ابتدا «عدم رغبت تماشاگران» را یکی از دلایل حذف این بازیگر اعلام کرد و در توضیح بعدی، «نقض تعهدات قراردادی»، «رفتارهای غیرحرفه‌ای» و «اخلال در تمرینات» را دلیل قطع همکاری دانست.

نوید محمدزاده ۲۶ مرداد با انتشار ویدیویی بر حمایت خود از فلسطین تأکید کرد و پس از آن با موجی از حملات در فضای مجازی مواجه شد. تنها دو هفته بعد، ۹ شهریور، روابط عمومی «آرش» خبر کنار گذاشتن او را منتشر کرد؛ خبری که در آن «عدم رغبت تماشاگران» را صراحتاً به عنوان یکی از دلایل تصمیم گروه عنوان کرده بود.

چرا روایت «آرش» تغییر کرد؟

اما در اطلاعیه بعدی، گروه ضمن رد ارتباط این تصمیم با موضع محمدزاده درباره فلسطین، دیگر اشاره‌ای به عدم رغبت مخاطبان نکرد. همین تغییر روایت، پرسش اصلی ماجراست: اگر استقبال مخاطب در تصمیم گروه مؤثر بوده، چرا در توضیح دوم حذف شده است؟ و اگر دلیل، صرفاً مسائل حرفه‌ای و قراردادی بوده، چرا یک اختلاف درون گروهی به شکلی رسانه‌ای و با طرح عباراتی درباره مقبولیت بازیگر اعلام شد؟

اختلاف میان عوامل یک پروژه نمایشی اتفاقی غیرعادی نیست؛ اما رسانه‌ای کردن آن، به‌ویژه درباره بازیگری که پیش‌تر هدف حمله‌های مجازی قرار گرفته، می‌تواند ناخواسته به رفتارهای توهین‌آمیز برخی «مخاطب‌نما» مشروعیت ببخشد. دیدگاه شخصی یک هنرمند درباره

حساسیت‌های ایجادشده پیرامون طرح مسائل غزه، یک تناقض جدی در نسبت میان هنر، آزادی بیان و حقوق انسانی ایجاد می‌کند.

حالا این پرسش باقی است که آیا «آرش» صرفاً با یک اختلاف حرفه‌ای مواجه بوده یا در شرایط حاشیه‌های پیشین درباره قیمت بلیت و بازار یک پروژه پرهزینه، حذف چهره اصلی نمایش به عنوان راهی برای مدیریت حواشی انتخاب شده است؟ هزینه‌ای که گروه آن را بر دوش چهره اصلی پروژه گذاشت.

واکنش نوید محمدزاده

نوید محمدزاده نیز با انتشار پیامی در صفحه شخصی‌اش نسبت به خبر اخراجش از کنسرت نمایش «آرش» واکنش نشان داد و نوشت:

«اخراج؟ بیخیال بابا / عدم استقبال تماشاگر از من؟ بیخیال بابا

بلیت ۵ میلیونی بدون مشورت با ما گذاشتی، تا سایت فروش بلیتی که کسی نمی‌شناخت رو با اسم و عکس ماها بیارین بالا. اعتراض که کردیم بابت شرایط اقتصادی مردم گفتین نه اون یه چیز دیگه است. طمع کردی؟ خوردی؟

ببین من که خراب نمی‌شم این وسط. اخلاق حرفه‌ای من که مشخصه. تو نیومده فکر کردی منو اخراج کنی شاخ می‌شی؟ نه بابا بیشتر ضایع می‌شی.

منو کردین گوشت قربونی که بلیت بفروشین؟ می‌خواهی هم زمان بریم رو صحنه ببینی چطور بلیت کارمو می‌خرن؟

ولی با همه این حرفا، مردم، من راضی نیستم کسی به خاطر من این تئاتر رو کنسل کنه. دیدم که دوستانم چه زحمتی پاش کشیدن. حساب اون بچه‌ها از حساب این جماعت جداست.»

یک مسئله انسانی نیز نباید به‌خودی‌خود وارد مناسبات حرفه‌ای او شود. اختلاف درون یک گروه تئاتری اتفاقی غیرعادی نیست؛ رسانه‌ای کردن آن با چنین ادبیاتی اما اتفاقی کم‌سابقه است. به‌ویژه درباره بازیگری که پیش از این هدف حمله‌های گسترده قرار گرفته است. چنین اطلاع‌رسانی‌ای، حتی اگر گروه آن را سیاسی نداند، می‌تواند چراغ سبزی برای مخاطب‌نماهایی باشد که بی‌احترامی و فشار بر هنرمند را به مطالبه فرهنگی تبدیل کرده‌اند.

در این میان، دیدگاه شخصی یک بازیگر درباره فلسطین یا هر مسئله انسانی دیگری نباید به‌خودی‌خود به ابزار حذف حرفه‌ای او تبدیل شود. همزمانی این ماجرا با درخواست صدها هنرمند از جشنواره ونیز برای حمایت از فلسطین و

صباخبر

